

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 34/2019
30.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Мирољуба Томића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела убиство из члана 47. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Светлане Текић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв бр.716/18 од 08.10.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1239/18 од 24.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 30. јануара 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Светлане Текић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв бр.716/18 од 08.10.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1239/18 од 24.10.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв бр.716/18 од 08.10.2018. године, на основу члана 475. тачка б) ЗКП, одбачен је захтев за понављање кривичног поступка, поднет од стране окривљеног АА, по правноснажној пресуди Окружног суда у Новом Саду К бр.407/08 од 17.06.2009. године, која је потврђена пресудом Врховног суда Србије Кж1 бр.2083/09 од 19.11.2009. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1239/18 од 24.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Кв бр.716/18 од 08.10.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Светлана Текић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, повреде одредаба члана 437. тачка 1) и 2) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП, као и због повреде одредаба члана 15. став 4. ЗКП и члана 32. став 1. Устава Републике Србије, те

члана 6. Европске конвенције о људским правима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи побијана решења тако што ће дозволити понављање кривичног поступка.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10. и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА - адвокат Светлан Текић, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим само формално означава ове повреде закона, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца, али не конкретизује у чему се ове повреде састоје, док суштински, у образложењу захтева, указује на повреде члана 437. тачка 1) и 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање из члана 440. ЗКП истицањем да су нижестепени судови приликом доношења одлуке морали узети у обзир циљеве института понављања кривичног поступка и размотрити „да ли садржај предложених доказа чини реалним изгледе за промену чињеничног закључка утврђеног у правноснажно окончаном поступку у мери која је неопходна за доношење одбијајуће, односно ослобађајуће пресуде“, те да је неприхватљив став изнет у побијаним решењима - да довољна и детаљна расправљеност одређеног питања искључује потребу разматрања новог доказа.

Како, дакле, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреде закона због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, док суштински, у образложењу захтева, оспорава утврђење и оцену суда о подобности доказа изнетих у захтеву за понављање поступка, при чему износи сопствену оцену и свој лични став о подобности нових доказа, дакле оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Светлане Текић у овом делу одбачен као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Уколико се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), неопходно је да уз захтев буде поднета и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, сходно одредби члана 484. ЗКП.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Европског суда за људска права, односно Уставног суда, то је Врховни касациони суд захтев у делу у којем се указује на повреде одредаба члана 32. став 1. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о људским правима и основних слобода, одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, налазећи да у овом делу захтев нема законом прописани садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић